

# ŽIŽKOVSKÉ DIVADLO J. A. R. Y CIMRMANA

20.9.2005

## Nákup lístků - díl první

Odešlo léto a na některé z nás dolehla touha navštívit nějakou kulturní akci. Nejvíc dolehla na Wanyanku... Z ničeho nic začala posílat maily a hledat zájemce o divadlo. Nakonec se jí povedlo sehnat celkem velký počet lidí se zálibou v humoru pánů Svěráka a Smoljaka (nutno dodat, že to byli hlavně rodinní příslušníci). Takže stačilo zajít do divadla, koupit lístky a těšit se...

Jenže Divadlo Járy Cimrmana není jako každé druhé. Jára byl génius a podle toho (= geniálně) je vymyšlen i systém prodeje lístků. Je stanoven prodejní den na další měsíc, a tam se pak od 8 hodin vydávají pořadová čísla. Svě číslo si najdete na rozpisu a tím zjistíte v kolik hodin (odpoledne) máte dorazit a konečně získat vysněné lístky (aneb na koupi lístků do divadla Járy Cimrmana je potřeba celodenní volno). Naše situace byla zjednodušena faktem, že jsme neprahli po jednom konkrétním představení, bylo nám to celkem jedno (jen Wanyanka měla jako vždy pár námitek).

Vlastní bojová výprava začala vlastně už večer předem, kdy jsme byla pověřena, abych vymyslela ranní sraz a společné dopravení k divadlu. To jsem sice udělala, ale Wanyanka se nakonec rozhodla dopravit se alternativně a Arja zase nepochopila co znamená "přistoupíš do tramvaje, ve které budu" (měla sice výmluvu, že sem jela v dřívější tramvaji, ale to stejně nevysvětluje zbytečnou procházku na Anděl v protisměru naší jízdy - ještě že máme ty mobilní udělatka...).

Nakonec jsme ale s Arjou před půl osmou úspěšně dorazily k divadlu. Cestou jsme se dohadovaly, jak dlouhá bude fronta. Překonala naše představy - byla až za roh...

Kus před koncem stála Wanyanka se sestrou Veronikou (což pro nás byla novinka, netušili jsme že přijde). Nenápadně jsme se k nim přidaly. Dlouho to vypadalo, že to

těm několika předběhnutým lidem za námi nevádí, ale nakonec se ozvala jedna paní. Arja se jí snažila přesvědčit, že jsme tam stály od začátku, ale když paní nakonec zjistila, že nechceme na Afriku (a tudíž jsme jí nevyžrali místo), tak nás nechala. Půlhodinové čekání v zimě jsme si krátily (celkem hlučným) povídáním. Zbytek fronty jen klidně a ospale čekal. Probrali jsme toho hodně - od motorčky VB co projela, přes Arjin rozvrh až k Wyančině budoucí bundě. Fronta začala po 8 hodině celkem postupovat a my získaly čísla 141, 142 a 143 (z čehož vyplývá, že jedna z nás tam byla navíc). Náš odpolední čas výdeje byl 16 hodin.

### Nákup lístků - díl druhý

Po druhé už se nám s Arjou povedlo se sejít bez problémů (dokonce za dohledu její babičky). Po malé výměně zahravní úrody (švestky za hroznové víno) jsme sedly do tramvaje č. 9 a jeli k divadlu. Tam jsme strávili 10 minut čekáním na Wyananku. Využily jsme tento čas k posezení, pojezení a popovídání v nefunkční autobusové zastávce. U divadla byla jen malá fronta, celkem rychle jsme se dostali na řadu a vybrakovaly téměř všechny zbylé lístky na 5.10.; 19 hodin - Dlouhý, Široký a Krátkozraký (4 do 8. řady, 8 do 9. řady - za pouhých 2640 Kč - 220 Kč za ks). Odcházely jsme šťastny s (jak Arja prohlásila) "největším balíkem lístků, co jsme kdy viděla".

Ve vedlejší ulici jsme zasedli do jakéhosi bývalého parku (nebo hřiště?) a pustili se do doplacení peněz (Wyanance, která platila) a rozdělení lístků. To byla zase malá show, protože se kombinovalo, kdo chce sedět vedle koho. Nakonec se to ale povedlo a my se vydali domů (naštěstí, protože by mě tam jinak sežral pes). Tím anabáze koupě lístků skončila a my se všichni těšili na představení...

5.10.2005

### Představení

Sraz byl před divadlem, kam jsme já, můj bratr, Wanyanka a Inachčawin dorazili ve třičtvrtě na sedm a překvapivě už tam všichni byli - ještě 8 lidí (Wanyanka, Yuči, Wanyanky sestra Verča, její bývalý přítel, Wanyanky maminka, Yučiho maminka a sestra a Yučiho kolega z práce). Samotné představení (začínalo v 19:00) bylo podle očekávání úžasné (až na horší obsazení - aneb Čepelka je jako Drsoň-Jasoň lepší). Ze začátku jsme byli lehce rušeni šustěním papírků od bonbonu některých přítomných maminek. Přestávku využil každý po svém - Arja šla zkusit zda dveře divadla jsou skutečně zavřeny (jak tvrdil Smoljak), já a Wanyanka řešily další divadlo. Odchod z divadla byl poněkud nekoordinovaný (kromě naléhání Yučiho maminky, že jim ujede vlak se nikdo k odchodu moc neměl), ale nakonec jsme se vydali na tramvaj, tam se rozloučili a vydali do svých domovů....

